Ч. 241. Пятниця 10 падолиста (28 жовтня) 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Дальші події в Росиї.

Що конституция в Росиї розвиває ся поволи дальше, доказом на то слідуючі два царскі вельми характеристичні маніфести для Фінляндиї. Перший з них звучить:

„Ми Николай II з Божої ласки самодержець всеї Росиї, король польский, великий князь фінляндский і т. д. приказуємо, щоби на основі закона соймового з дня 25 цьвітня 1869 відкрито дня 20 грудня 1905 в Гельзінґфорсі надзвичайну сесию сойму в ціли нарад над слідуючими справами:

„1) Предложеня в справі податків на якийсь период часу і позички на будову зелізниць; — 2) проєкт нового закона основного о фінляндскім парляменті на основі загального голосованя з установленєм одвічальности властий місцевих супротив депутатів народу; — 3) проєкт основного закона о свободі праси, товариств і зборів.

„Ожидаємо від всіх докладного услуханя нашої волі. — Дано в Петергові 4 падолиста 1905“.

Маніфест той підписаний царем а контрасиґнований фінляндским міністром Ліндром. Другий маніфест звучить:

„По розслідженю петициї з дня 13 січня 1904 приказали Ми, щоби виготовлено проєкти законів о змінах основних законів, які мають бути предложені депутатам народним. Приказуємо знесенє: маніфесту з 15 лютого 1899, указу з 15 цьвітня 1903 о зарядженях в ціли удержаня публичного порядку, указів царских з 23 падолиста 1903, котрі признають специяльні права жандармериї у великім князівстві, артикулу 12 указу з дня 13 липня 1902 о законах і розпорядженя у Фінляндиї, указу з 2 вересня 1902 о реформі сенату і розширеню власти ґубернаторів, указу з 8 цьвітня 1903 о інструкциях для ґен.-ґубернатора Фінляндиї і єго товариша, закона з 25 липня 1903 о службі войсковій, указу з 13 серпня 1902 о службі цивільних урядників у Фінляндиї, указу з 27 серпня 1902 о відправленю зі служби адміністрацийних урядників і о карній одвічальности урядників, наконець указу з 15 липня 1900 о зборах.

„Дальше приказуємо сенатови розпочати безпроволочно ревізию прочих наведених в петициї заряджень і розпоряджаємо знести безпроволочно превентивну цензуру. Сенат має приготовити проєкти законів о свободі праси, слова, зборів і товариств а також о репрезентациї народній на основі загального голосованя і одвічальности місцевих властий, а то як найскорше, щоби сойм міг над ними радити.

„Маємо надію, що ті наші зарядженя, подиктовані нам цечаливостию о добро Фінляндиї, скріплять звязь, яка сполучає фінляндский нарід з єго володітелем“.

Для поясненя сих маніфестів мусимо тут додати коротеньке історичне поясненє: За царя Александра I. прилучено Фінляндию в 1809 р. до Росиї. В соборній церкві в Борґо прирік Александер I. торжественно, що не нарушить ніколи фінляндскої конституциї. То приреченє додержували і пізнійші царі Николай I., Александер II. а навіть Александер III. Аж за теперішного царя почали міністер Плеве і фінляндский ґен.-ґубернатор Бобріков заводити новий лад у Фінляндиї і наміряли зовсім скасувати фінляндску конституцию та зрівнати край з прочими росийскими провинциями. Се викликало у Фінляндців велике негодованє, котре остаточно проявилось різко убитєм Бобрікова а в послідних часах національним рухом, котрий домагав ся верненя давних прав. Повисші маніфести царскі зносять отже всі тоті маніфести і укази, що відобрали були Фінляндцям давні їх права.

Дальшим доказом конституцийного розвою в Росиї треба уважати важні зміни в теперішнім правительстві і зміну постанов о виборах до Думи державної. Найважнійші підпори давного чиновництва і самодержавія або

---

1)

В американьских містах промислових.

Після Е. Гессе-Вартеґґа — зладив К. Вербин.

1. Різницке місто.

Хто хоче мати добре понятє о тім, що значить великий промисл, той нехай хиба їде до Америки. Суть, що правда, й в Европі великі міста промислові, фабричні, в котрих працює по кількадесять тисячів робітників; але таких, як в Америці, таки нема. Якось в липни торік привесли були ґазети таку вість з Америки: „Чікаґо. Пятьдесять тисячів різників застрайкувало“.

Пятьдесять тисячів різників! Коли почислити до того їх родини, то зробить ся з того що найменше двіста тисячів, отже більше менше тілько, кілько людий мають Львів і Чернівці разом. А таке різницке місто, значить ся, місто, де живють лиш самі різники, єсть дійстно на полудни від Чікаґо, віддалене від осередка сего міста може на яких десять до пятнайцять кільометрів. Жителї Чікаґа називають се місто просто лиш „округом дванайцятої улиці“ і аж задрожать, коли згадають про се місто, бо там знаходять ся не лиш величезні різниці та фабрики ковбас і тим подібних присмаків, але також і фабрики мила, сьвічок, каруку, навозів і тим подібні пахнющі заведеня. Розуміє ся, що різники суть і в цілім місті Чікаґо, але згадані повисше пятьдесять тисячів живють довкола різницкого міста. Коли в Чікаґо прийде иноді до непокоїв і стріляниин на великі розміри — а в Америці діє ся все зараз на великі розміри — то різницке місто або „округ дванайцятої улиці“ стає ся зараз побоєвищем. Давнійшими роками постерунки поліциї були завсігди в небезпечности житя. У вісімдесяти роках минувшого столїтя прийшло там було до великої бійки межи заворушеною товпою а двома баталїонами охотників, котрі вислано чим скорше на конях від трамваю до здушеня ворохобні. На щастє они зле стріляли і число убитих та ранених було бодай межи ворохобниками не конче велике. Тут то й стало ся тоді, що одна компанія першого полку стріляла на другу компанію того самого полку, гадаючи, що то іде ворог. Від того часу стало вже спокійнійше, але все ще скоро заносить ся на страйк, то в місті настає великий переполох.

Посеред сего міста єсть ще друге, що займає пятьсот морґів; то одиноке в своїм роді місто, якого другого нема нігде на цілій нашій земли. Се місто має бодай свою окрему назву „Уніон Стокярдс“. Різницке місто єсть нїби лиш передмістєм сего міста і оно цілим своїм житєм та зарібком зависиме від Уніон Стокярдс, хоч в сім послідним не живє анї один чоловік і нема тут навіть домів, з виїмкою хиба кількох фабрик і домів торговельних. Для руху особового має оно всїлякі стациї зелїзничі, а двайцять і три зелїзниць, що з ріжних сторін північної Америки сходять ся в Чікаґо, мають тут свої великі двірцї фрахтові. Місто само має широкі і добре вибруковані улиці а до зряду міста належить тут яких пятьсот кільометрів зелізниць, водопроводи, канали, ґазове і електричне осьвітленє, поліция, сторожа огнева, зорґанізована після найновійшого взірця, а до того ще й тринайцять тисячів „готелїв“ — уважайте добре, тринайцять тисячів — хоч в сїм місті, як вже сказано, не мешкає анї один чоловік.

Уніон Стокярдс то місто для зьвірят а тих тринайцять тисячів „готелїв“ призначені для рогатої худоби, овець, коний і свиний, передовсїм же для свиний. Що дня привозять їх сюди многими тисячами довжезні поїзди зелїзничі звичайно межи четвертою а осьмою годиною рано. Рух тих чотироножних пасажирів єсть тут далеко більший, як двоножних по наших найбільших містах і виносить пересїчно що дня пятьдесять тисячів штук! А їх привозять окремими поїздами не лиш з охрестности, але й з далеких сторін, віддаленних на два тисячі кільометрів, з далекого Тексасу і Арізони, з Ваймінґа (Wyoming) і Монтани. То, що у нас кажуть туристи, котрі їздять до Італиї: „Napoli vedere e poi morire“ (побачити Неаполь а відтак вмерти), сповняє ся тут у рогатої худоби та свиний дословно; ледви що побачать Стокярдс, як вже й гинуть.

Щоби підчас довгої дороги через далекий захід не потреба зьвірята гонити до води і на пашу, бо то займало би богато часу і коштовало би дуже дорого, то вже при поїздах зелїзничих суть ваґони, в котрих можна зьвірята годувати і поїти підчас їзди. Коли же станути в Стокярдс, то служба різницкого міста, числом кілька тисячів, приступає до поїздів, переводить їх на перемину до поодиноких „готелїв“

вже усунені або мають бути усунені. Доси уступили: оберпрокуратор сьв. синода Побідоносцев, міністер справ внутрішних Булиґін; міністер скарбу Коковцев, на котрого місце іменовано Шіпова, котрого підпирають земства; ґен.-ґубернатор Фінляндиї кн. Оболеньский і київский ґен.-ґубернатор Кляйґельс, а має ще уступити найважнїйша фіґура ґен. Трепов. Єсть вже чутка, що новий кабінет Вітт'ого буде складати ся як слїдує: справи внутрішні кн. Урусов, тепер ґубернатор в Твері; фінанси Шіпов; торговля Рухлов; просьвіта Конї; комунікациї Нємєшаєв; війна Косич.

Рада кабінетова виготовила вже нові постанови о виборах до Думи державної. Після тих постанов право виборче буде розширене також і на тих, що платять чинш третої кляси, на купців, що платять податок промисловий другої кляси, на всіх, що мають сьвідоцтва відходу з висших заведень наукових і т. д. Робітники мають також одержати своїх репрезентантів числом 21 так, що один мандат буде припадати на 250.000 людий, а число членів Думи державної має бути збільшене до 600.

Тепер вже й урядово потверджують, що розрухи в многих містах викликували аґенти поліцийні. Петербурґска Аґенция телеґрафічна доносить іменно: „Послїдні вісти зі всїх частий Росиї доказують, що настало загальне успокоєнє. Річ ясна, що остра криза викликала всїлякі борби нового ладу з перестарілими змаганями. Події з послїдних днів можна уважати за реакцию консервативних елементів серед населеня против занадто може пересадних манїфестаций елементів радикальних. З другої сторони трудно заперечити, що в деяких случаях реакцию ту підпирали аґенти місцевих властий. Теперішне правительство не думає іґнорувати тих фактів або затаювати їх. Коли би то робило, поступало би й дальше в давнім напрямі, а не дорогою поступу. Серед аґентів місцевих властий суть вороги нової системи, котрі силою виступають против здїйстненя реформ.

Сойм краєвий.

На засїданю сойму дня 7 с. м. мотивував пос. Скшиньский своє внесенє, взиваюче правительство, щоби поробило відповідні зарядженя в справі спиненя довозу буковиньскої соли до краю, а допильновувало виріб соли в краєвих салїнах, як що до якости так і скількости, а наконець, щоби знизило цїну соли для краєвої орґанїзациї продажи соли. — Внесенє се передано комісиї сільній.

Громаді Будзанова повіта теребовельского уділив сойм концесиї на побір оплат громадских від спіритусових напитків і пива. Концесий на побиранє мита уділено: Раді повітовій в Раві Руский на дорозі Рава-Угнів; виділови повітовому в Збаражи на дорозі громадскій Збараж-Підволочиска і обшарови двірскому в Красїчинї від перевозу на Сяні.

Відтак приступлено до дальшої дискусиї над звітом комісиї шкільної о станї шкіл народних. Промавляли референт комісиї др. Яворский. Бесїдник сей звертав головно увагу на переповненє в школах середних і на слабі успіхи в школах народних, а в полеміці з ґр. Стадницким запротестував против того, мов би учителї народні уживали терору для вибираня для себе поліпшеня долї. Остаточно ухвалено всї внесеня комісиї, а резолюциї послів дра Малаховского, о. Богачевского і др. передано комісиї шкільній до розслїду.

Опісля предложив пос. Гупка звіт комісиї банкової о звіті Виділу краєвого о банку краєвім за 1904. В звіті тім поставлено внесенє жадаюче, щоби банк краєвий при уділюваню кредиту на парцеляциї держав ся слїдуючих засад: 1) Позички можна уділяти лиш на кождий поодинокий інтерес парцеляцийний окремо. — Позички можна уділяти лиш на случай предложеня дирекциї затвердженого Радою надзираючою або єї орґан пляну парцеляцийного, уложеного на основі зголошень осіб маючих охоту набути ґрунти. — Рада надзираюча банку краєвого відмовить затвердженя пляну парцеляцийного, коли з него покаже ся: а) що намірена єсть парцеляция обшару двірского без позіставленя фільварчних будинків величини фільварчного останку; — б) що переважаюча часть чи маючих ново настати чи маючих побільшити ся господарств не може мати условий здорового і самостійного господарского биту.

В дискусиї над тим звітом забирав перший голос пос. др. Олесницкий і спротивив ся внесеням комісиї, котрі після єго погляду суть шкідливі, бо можуть причинити ся до переходу середних обшарів двірских в руки спекулянтів, котрі заведуть в краю нашім біржеву торговлю землею. Бесїдник спротивив ся тим внесеням також з тої причини, що они мусять довести до обниженя цїни землї. Наконець запротестував др. Олесницкий против того, щоби банк краєвий уживав своїх капіталів на підпиранє парцеляциї політичної.

По промовах ще кількох бесїдників закрито засїданє, назначаючи слїдуюче на вечер.

Новинки.

Львів, дня 9 падолиста 1905.

— **Іменованя.** П. Міністер справ внутрішних іменував ревідентів рахункових Йосифа Полудневского і Венедикта Ґреґоровича радниками рахунковими в департаментї рахунковім Намістництва у Львові. — Краєва Дирекция скарбу іменувала в етатї зарядів салїнарних в Галичинї і на Буковинї практиканта гірничого Станислава Невядомского елевом гірничим.

— **Зміна команданта корпуса у Львові.** Дневник розпоряджень войскових подає до відомости: Ґенерал польний обозний Фердинанд Фідлер, командант 11. корпуса, командуючий ґенерал у Львові, перенесений до Відня на команданта 2. корпуса. Командантом у Львові іменований ґенерал-поручник Рудольф Брудерман, приділений доси до ґенерального інспектора кавалериї.

— **Ц. к. Адміністрация податків** у Львові оповіщує: По мисли § 184 закона з дня 25-го жовтня 1895 подає ся до загальної відомости, що зачисленє податників податку особисто-доходового округа оцїнкового міста Львова до поодиноких тїл виборчих зістало переведене і що дотичні списи виборців виложені будуть до публичного перегляду в відділї рахунковім ц. к. Адміністрациї податків у Львові (пл. Цлова ч. 1 II. п.) від години 9—1 перед полуднем від дня 11 падолиста с. р. почавши через 8 днів, т. є. до включно 18 падолиста с. р. Евентуальні зажаленя против невластивого зачисленя податників до поодиноких тїл виборчих належить вносити в протягу висше визначеного 8-дневного речинця на руки адміністрациї податкової; зажаленя ті не здержують одпак дальших чинностий урядових а іменно відбутя важних виборів. Право перегляду згаданих списів прислугує лиш особам до плаченя податку особисто-доходового в оцїнковім окрузї Львів-місто обовязаним, виготовленє відписів і витягів не єсть дозволене, а евентуальні надужитя по мисли § 246 покликаного закона будуть карані.

— **З драматичного товариства ім. Котляревского.** Звичайне засїданє виділу товариства відбуде ся в четвер дня 9 с. м. о год. 7½ вечером в комнатї „Рускої Бесїди". Точки дневного порядку є великої ваги, тому пп. виділових просить ся о численну участь.

— **Взаїмна поміч учителїв.** Дня 1 с. м. відбули ся в Золочеві довірочні збори товариства „Взаїмна поміч галицких і буковиньских учителїв і учительок". Збори отворив п. Галущиньский, а опісля пояснив, який буде хосен для учительства з того товариства — заохотивши до заснованя „Відділу окружного" для округа шкільного Золочів. Опісля вписало ся до товариства взглядно єго золочівского відділу 12 членів звичайних а 4 спомагаючих і вибрали з помежи себе виділ, а то:

і там виладовує. Готелї призначені для свиний і овець суть криті, а рогата худоба ночує під голим небом. Коли дивити ся на се місто з першого поверха реставрациї або свиньскої біржи, то видить ся перед собою нїби якусь величезну шахівницю, а кожде поле на тій шахівници то „готель" або загорода для зьвірят, зроблена з високих деревляних стїн з грубих дощок. Поміст в них також деревляний а цїла знадоба то жолоби на корм і на воду. Самих жолобів на воду так богато, що як би їх уложити один за другим, то представляли би довготу 200 кільометрів або тягнули би ся так далеко, як більше менше зі Львова до Снятина!

Довкола сего деревляного міста видко лиш величезні, закоптїлі будинки фабричні з множеством вікон та височезні бовдури, з котрих безнастанно піднимають ся густі хмари чорного диму; на улицях межи ними заєдно дуже великий рух. В долинї по шинах соплять льокомотиви, що тягнуть за собою з великим гуркотом тяжкі поїзди то в одно то в другу сторону, а помежи ними їздять сотки великих фрахтових возів, запряжених парами сильних коний. Часами видко ще й омнібуси, що привозять з двірців торговельників до поодиноких будинків, але нїколи не видко нїякого екіпажа або легкого візка, а вже таки зовсїм нїколи не показує ся тут нїяка женщина. Тут, бачите, має приступ лиш сильнїйший пол, а поправдї навіть лиш сам найсильнїйший.

Понад улицями у висоті першого поверха ідуть сталеві руштованя, а на них знов зелїзниці з наворотками і хатками для будників. Та й тут через цїлий день величезний рух. Зміст отвертих ваґонів, що їдуть сюди сотками до всїляких понурих будинків, такий, що аж страх бере дивити ся. Одні ваґони повні самого мозку, другі повні самих тельбухів, в инших знов закровавлені ратицї або самі голови, обдерті зі шкіри і мяса, а ще инші везуть саму кров і кости та сьвіжі, червоні охлапи.

Від четвертої години досьвіта починає ся той гамір в сїй найбільшій в цїлім сьвітї різни, а відтак виладовують стада худоби. О 8 годинї рано сходять ся на біржі тисячі поважних, трудолюбивих мужів, опалених від сонця годівельників худоби із широких степів заходу, в сомбрерах (капелюхах з широкими крисами) та гунях, сотки торговельників худоби, комісіонери зі своїми клерками (писарями), заступники великих домів різницких і поодинокі різники. Триста фірм комісіонерских має на біржи свої бюра. До них присилають звичайно стада, они дістають від Стокярдского товариства посьвідки присилок і старають ся продати зьвірята по можливо як найвисшій цїні. Властителї великих різниць мають у всїх великих містах на цїлім сьвітї своїх кореспондентів, дістають що дня каблями вісти о цїнах мяса і відповідно до того продають свій товар. Торгувати ся довго нема часу. О десятій годинї перед полуднем продані вже многі тисячі свиний та овець. Торг на рогату худобу тягне ся аж до пополудня. О третій годинї дає ся чути предовгий, пронизуючий свист парової свиставки і то знак, що торг скінчив ся. Скоро лиш добили торгу, забирає служба закуплені зьвірята, важить їх на величезних вагах, на котрих можна відразу зважити н. пр. двіста до триста штук свиний, а відтак заганяють їх до хлївів своєї фірми. Там перебувають они звичайно через ніч, а на другий день рано роблять конець їх житю.

(Дальше буде).

голова: Семен Наливайко, заступник Йосиф Туркало, секретар Ізидор Бучацкий, касиєр Стефанія Галькевич, контрольор Лука Семчишин. Заразом рішили збори внести просьбу до центральної дирекциї о повідомлене прналежної власти. Вкінци відбуло ся засїдане „Руского товариства педагоґічного“, на котрім обговорено важні справи сего товариства.

— **Загадочна смерть.** З Бучача доносять: Сими днями знайдено на підгородю Підлісе повішеного на дереві в лїсї чоловіка середного росту, лїт 38, убраного по міски. Тїло відставлено до трупарні в Бучачи, а перебуваючий случайно в Бучачи селянин із Скоморох пізнав в помершім свого тїточного брата Михайла Маціжиньского, кондуктора дорогового з Чорткова. Єсть підозрінє, що хтось его убив, а щоби затерти слїди, повісив відтак на дереві. При погибшім не знайдено анї готівки анї годинника, анї нїяких документів, а після оповіданя деяких людий, що виділи его в Бучачи, мав він залагоджувати орудки, а спізнившись до поїзду, пішов на Підлїсе, щоби найменою підводою вернути до Чорткова. На Підлїсю в коршмі з'їв підвечірок, пішов відтак шукати підводи і вже більше не вернув.

— **Огонь.** В Николаєві над Днїстром згоріло сими днями шість будинків господарских. Шкода єсть досить значна.

— **Сонна хороба.** З Тернополя доносять: Пять днїв тому назад доставлено до тутешного жидівского шпиталю хлопця, маючого лїт може 14 до 15, котрий їхав з Відня до Тернополя. Він заснув у ваґонї ще перед Львовом і не можна пробудити его й до нинї мимо уживаних всїляких средств. Лиш один ток електричний викликує у него очевидно біль, бо тодї кричить. Як називає ся той хлопець, не знати, бо не мав нїякої леґітимациї, а при нїм знайдено лиш 14 корон і 2 білети віденьского трамваю. Лїкарі слїдять пильно за станом недужого і живлять его молоком, вином і булїоном. Може бути, що єсть то тота сама хороба, яка від кількох лїт зачала проявляти ся епідемічно в декотрих сторонах Африки, а головно в полудневo-всхідній у муринів. Досліди европейских лїкарів показали навіть, що тота, як єї названо, сонна хороба єсть навіть заразлива, бо скоро лиш в якійсь родинї занедужав один чоловік, то по кількох днях занедужав зараз і другий, відтак третий і т. д. а пошесть поволи обнимала цїле село. Характеристикою тої хороби було, що занедужавші в перших початках будили ся, поживили ся і западали знов в сон, але пізнїйше вже не пробуджували ся і гинули. В шпиталях, де їх віджевлювано штучними способами, жили й по три місяцї в соннім станї, але остаточно також умирали. Кількох в той спосіб занедужавших муринів привезли були торік задля розслїдів недуги до шпиталю в Парижи, де они по кількох місяцях померли, але причини недуги не можна було розслїдити.

— **Нещаслива пригода.** Секретар жидівского кагалу у Львові др. Йоахим Пешес, випав перед кількома днями з поїзду зелїзничого межи стациями Мшана а Зимна Вода, а стративши притомність, перележав шість годин на шляху, а коли опритомнів, заволїк ся до найблизшого будника. Будник задержав поїзд товаровий, а той привіз Пешеса до Львова, де его відставлено до шпиталю. Др. Пешес потовк ся дуже тяжко, зломив праву руку і зробив собі на голові велику рану. Як то стало ся, що др. Пешес випав з ваґона, годї довідати ся, бо він по привезеню до шпиталю, стратив знов притомність внаслїдок потрясеня мозку.

— **Спроневірене на почтї.** Йосиф С., помічний урядник почтовий, зголосив ся вчера в дирекциї почт і признав ся, що перед кількома днями спроневірив грошевий лист, в котрім було 120 корон, а спроневірив его для того, щоби купити собі револьвер і відобрати житє. Та й купив дїйстно револьвер, але заким мав розпращати ся з сим сьвітом, хотів ще погуляти на нїм, як казав, „ужити житя“. Гуляв отже кілька днїв, доки ставало гроший, а відтак відійшла вже его охота і цікавість побачити, як виглядає тамтой сьвіт. Покинувши отже намір відбирати собі житє, зголосив ся до дирекциї почт і каючись, признав ся до всего і просив, щоби его позіставлено в службі, а він шкоду направить. В дирекциї ще не знали о дефравдациї, однак списали протокол і віддали его в руки полициї. Чи не допустив ся він ще иньших дефравдаций крім тої, до котрої признав ся, покаже слїдство.

— **Процес о зналїзнє.** Лїтом сего року згубила пані Левенгерцова торбинку з брилянтами, котру під готелем Жоржа знайшов шевский термінатор Люксандер. Майстер шевский п. Качмарский, у котрого хлопець термінував, віддав брилянти пани Левенгерцовій приймаючи в імени малолїтного Люксандра 800 корон зналїзного, позаяк брилянти були оцїнені на 8000 корон а правно належить ся знахідникови 10 процент вартости. Батько малолїтного Люксандра запізвав пп. Левенгерців перед суд о дальших 620 корон, бо каже, що брилянти були варті 14.200 корон. Першу розправу, яка відбула ся в цивільнім суді, відрочено задля переслуханя сьвідків.

Телєґрами.

Бреґенц 9 падолиста. Сойм радив вчера над реформою виборчою до сойму на основі системи пропорціонального загального, рівного і безпосередного голосованя. Внесенє референта, жадаюче від виділу краєвого, щоби безпроволочно виготовив проєкт такої реформи, принято одноголосно, причім і маршалок голосував за тим.

Петербург 9 падолиста. Перше число тутешної часописи, присьвяченої інтересам робітничим, під заголовком „Новая жизнь“ і „Нов. Время“ доносять, що ґен.-ґубернатор Трепов одержав димісию. Він буде іменований комендантом палатовим. Начальним комендантом ґвардиї і петербурґского округа военного має стати Вел. кн. Николай Николаєвич.

Петербург 9 падолиста. Цар приняв димісию Вел. кн. Володимира яко команданта войск ґвардейских і петербурґского округа военного і димісию міністра комунікаций Хилкова, котрого іменував членом Ради державної.

Петербург 9 падолиста. Вел. кн. Володимир одержав відручне письмо від царя. Бувший міністер Хилков одержав ордер Александра Невского в брилянтах. Дотеперішний контрольор державний Лобков став ґен.-ад'ютантом. Управитель головного заряду рільництва Шванебах одержав димісию і покликаний до Ради державної. На основі царского указу утворене буде самостійне міністерство торговлї і промислу.

Петербург 9 падолиста. (Пет. Аґ.) В слїдуючих містах настали знову зовсїм нормальні відносини: Сімферополь, Катеринбург, Вознесеньск, Дорпат, Риґа, Одеса, Іркутск, Володимир, Пенза, Катеринослав, Іваново. Робітники в Ревли ухвалили вернути до роботи.

Петербург 9 падолиста. Начальники тих ґуберній, в котрих не оголошено царского манїфесту о конституциї і допущено до розрухів, будуть усунені зі свого становища.

Петербург 9 падолиста. (Пет. Аґ.) Чутка о усуненю ґр. Віттого єсть безосновна.

Саратов 9 падолиста. (Пет. Аґ.) Успокоєне вже населенє підбурив епіскоп Гермоґен до нових насильств взиваючи до виступленя против ворогів держави студентів і учеників ґімназияльних.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові д. 8 падолиста: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·10 до 8·30; жито 6·20 до 6·40; овес 6·30 до 6·50; ячмінь пашний 5·90 до 6·20; ячмінь броварний 6·40 до 6·65; ріпак 11·50 до 11·75; льнянка ——— до —·—; горох до вареня 8·50 до 9·50; вика —·— до —·—; бобик 6·30 до 6·50; гречка ——— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 65·—; конюшина біла 45·— до 60·—; конюшина шведска 60·— до 75·—; тимотка —·— до —·—.

Курс львівский.

Дня 8-го падолиста 1905.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	560·—	570·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	580·—	586·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	320·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	111·50	—·—
Банку гіпот 4½%	101·—	101·70
4½% листи застав. Банку краєв.	101·20	101·90
4% листи застав. Банку краєв. .	99·30	100·—
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·80	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	99·80	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	99·80	99·50
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·60	100·30
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	102·80	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	101·50	102·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	99·20	99·90
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·20	99·90
„ м. Львова 4% по 200 кор.	98·40	—·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	90·—	98·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	53·—	54·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	34·—	36·—
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	60·—	64·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	24·90	26·90
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·40
Рубель паперовий	2·50	2·53
100 марок нїмецких	117·—	117·50
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 27).